

Trípoli: informació i confusió

Dijous, 25 de agost del 2011

Pere Vilanova

Segui quin sigui el grau d'incertesa que segueix envoltant aquesta última fase de la revolta líbia, la situació es va aclarint. Per exemple, ara ja sabem que la reaparició estel·lar del fill de **Gaddafi, Saïf al-Islam**, la matinada passada, va tenir com a escenari precisament l'Hotel Rixos, on aproximadament 40 periodistes estrangers estaven confinats per forces gaddafistes des de feia quatre dies. També ahir, en la seva enèsima gravació misteriosa,

Gaddafi afirmava que havia fet una volta per Trípoli, d'incògnit, i que no li semblava que passés res anormal, i sobretot, que «ningú havia irromput a la ciutat». L'últim a saber què passa.

És urgent que es restaurin la calma i la seguretat tan aviat com sigui possible, però el que està passant no té res d'extraordinari. És propi de les revolucions generar dies d'enorme confusió i rumors. I una altra vegada topem amb la complexa relació entre mitjans de comunicació, xarxes socials i opinió pública. L'existència de les famoses xarxes, per exemple, no garanteix que aquestes discriminin la informació autèntica de la falsa, ni accelera el temps de clarificació de la situació. Imaginem per un moment que, en tres escenaris diferents en el temps, internet, Twitter, Facebook, CNN, Al-Jazira, etcètera, haguessin estat presents sobre el terreny: en l'alliberament de París entre els dies 20 i 25 d'agost de 1945, a Barcelona i Madrid entre el 17 i el 25 de juliol de 1936, o, ja posats a fer, en els famosos *deu dies que trasbalsaren el món* de la Revolució d'Octubre del 1917, que va portar els bolxevics al poder a Rússia (i que el periodista **John Reed** va publicar al seu dia amb aquest títol). La gent del carrer ¿hauria sabut abans i amb més rapidesa què estava passant exactament? No sembla que sigui gaire plausible.

Per tant, s'ha de donar temps al temps. Dels escenaris que hi ha sobre la taula, que **Gaddafi** i els seus lleials puguin revertir la situació sembla altament improbable; de fet, impossible. Que costi estabilitzar la situació a Trípoli pot ser només qüestió de dies.

Que **Gaddafi** tardi a aparèixer no seria gens estrany, però ja va passar a l'Iraq, i saber on parava **Bin Laden** va costar deu anys: això té poca influència sobre el canvi de situació al país. Ara el repte és un altre: fer segurs els carrers, establir -de manera visible- l'autoritat del nou Govern del Consell Nacional de Transició, dissoldre les milícies i crear unes forces militars i policials creïbles, i obtenir un clar suport de la comunitat internacional per a aquesta nova etapa, sobretot a la seu de les Nacions Unides. Incerteses, moltes, però només els nostàlgics de **Gaddafi** i els partidaris del *com pitjor, millor* lamenten la finestra d'oportunitat que ara se'ls obre als ciutadans de Líbia.